

DUROWAĆ (2) *vb impf*

o oraz a jasne.

inf durować (2). ◇ [*praes 1 sg* duruję].

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

1. [Szaleć, nie być przy zdrowych zmysłach; *cerebro laborare, delirare, dementare, desipere (mentis), exire a se, fatuari, insanire, a mente deduci, mente captum esse, errore mentis affici, insipere mentis, morari, nihil pro sano facere, vaticinari, vesanire* Cn: Furor, id est furore exagitor Száleię/ Duruię UrsinGramm 256 (Linde).]

2. [Hulać, szaleć, zbytковаć, dokazywać; *bacchari, immoderata a. immodeste a. petulanter ludere, protervire* Cn: Bacchor Duruię/ Ízáleię. UrsinGramm 233.]

3. Być hardym, zuchwałym, pysznić się, przechwalać się (2) : Roman Wołofki Woiewodá [...] był hołdownikiem Kroleftwá Polfkiego. [...] Syn potym chciał durować ále prętko Íkrocon/ Włafnie íák zabá z wirfze thák też był wyrzucon. Y gardłem to záplácił *PaprPan* Ee4.

Przysłowie: Lácnoć tu durować/ kiedy przyftępuie *CzechEp* 99; [niechay Pan błáznuie/ Lácno durować kiedy przyftępuie *KochSz* C3 (Linde). [tak egz. *Ossolineum XVI. Qu. 2300*; w egz. z *Kórnika, Cim. Qu 2580 z tego samego roku jest: darować*].]

Synonimy: 1. szaleć; 2. bujać, szaleć; 3. panoszyć się, pysznić się.